

Az egyre komolytalanabbá váló ENSZ-klimacsúcsok – COP-27

Az ideai hatalmas felhajtással előkészített és megrendezett éghajlatváltozási világkonferenciát (Egyiptom, 2022. nov. 6 - 13.) 2015 óta (Párizs) fokozatosan lanyhuló figyelem kíséri, a szegény és fejlődő országok egyre hangadóbbá válnak.

Az ideai ENSZ-klimacsúcs egyetlen „eredménye” a fejlődő országok éghajlati kárainak kompenzálására létrehozott pénzügyi alap (pontosabban annak megszavazása).

Az éghajlatváltozás negatív hatásainak leginkább kiszolgáltatott országok támogatására létrehozandó önálló kompenzációs alapról döntött az ENSZ hétvégén befejeződött éghajlatváltozási konferenciája. Az egyiptomi Sarm-el-Sejkben rendezett [COP27](#) klímacsúcs ezzel az afrikai, ázsiai és csendes-óceáni államok évtizedekkel ezelőtti kérését teljesítette.

A New York Times [összefoglalója](#) szerint a kompenzációs alap létrehozását azért ellenezte szinte utolsó pillanatig az Egyesült Államok, mert attól tartott, hogy ezzel elismerné felelősségét az antropogén klímaváltozás előidézésében. Miután azonban az Európai Unió (EU) javaslatára bekerült a megállapodás szövegébe, hogy a kompenzáció nem jelenti a felelősség elismerését, az amerikai delegáció is megszavazta a pénzügyi alapot, amely az éghajlatváltozással összefüggő viharok, hóhullámok, áradások és más természeti katasztrófák által okozott károk kezeléséhez újít segítséget.

A 197 ország képviselőinek részvételével megtartott COP-27 más téren azonban kudarcosnak bizonyult. Míg a Glasgowban tartott tavalyi klímacsúcson sikerült megállapodni a fosszilis energiahordozók közül a szén fokozatos kivezetéséről, Egyiptomban ehhez hasonló dekrétumot a földgáztól és a kőolajtól nem sikerült tető alá hozni. A 80 ország által szorgalmazott vállalás elbukott a legnagyobb kitermelők, mások mellett Szaúd-Arábia, Kanada és Kína ellenállásán. Az sem ad okot derűre, hogy az USA, az EU és a fejlett ipari országok ugyan már a 2009-es koppenhágai klímacsúcson vállalták, hogy 2020-ra évi 100 milliárd dollárral támogatják a klímaváltozás negatív hatásait leginkább elszenvedő fejlődő államokat, a BBC [összeállítása](#) szerint két évvel ezelőtt 83,3, idén pedig 94,5 milliárdot sikerült összekalapozni.

Bár a COP-27 vasárnap hajnalban megszületett közös zárónyilatkozata szerint a cél továbbra is az, hogy a tagországok az iparosodás előttit legfeljebb 1,5 Celsius-fokkal meghaladó szinten tartsák a globális átlaghőmérséklet emelkedését, a New York Times szerint az eddigi intézkedésekkel 2100-ra a Föld átlaghőmérséklete legalább 2, de akár még 3 Celsius-fokkal is melegebb lenne, mint az 1800-as évek első felében volt.

A Global Carbon Project a COP-27-re időzítve publikált [idei szén-dioxid-kibocsátási előrejelzése](#) azt mutatja, hogy a történelem során még soha nem került annyi szén-dioxid a levegőbe egy év alatt, mint 2022-ben. Az idén 36,6 milliárd tonnára becsült éves összmenyiség kétharmadáért Kína (34 százalék), az Egyesült Államok (14 százalék), India és az EU (8-8 százalék) a felelős.

David Wojick cikkével folytatva még árnyaltabb képet kaphatunk¹:

COP-27 – Kolumbia abszurd évi 800 milliárd dolláros kártérítést követel a „veszteségekért és károkért”

Postázta: [Chris Frey](#) | 2022. november 20. | [éghajlat](#) | [4](#) |

A cikk címében leírt abszurditás valószínűleg nem marad az egyetlen a COP27 kapcsán! Kép: Terry U. Weller / pixelio.de

David Wojick

Ez a groteszk állítás a „veszteség és kár” doktrínájának veszélyes abszurditását mutatja. Ezen a veszteségi rátán a teljes globális veszteség hozzávetőlegesen KÉTSZÁZTILLIÓ DOLLÁR lenne ÉVENTE. Nincs ennyi pénz az egész világon.

Az évi 800 milliárd dollár a Kolumbia által a COP27-en bemutatott jelentésből származik. A mainstream zöld sajtó vagy figyelmen kívül hagyta, vagy úgy döntött, hogy figyelmen kívül hagyja, a legjobban teszi, ha békén hagyja e kérdéseket, amíg a javasolt ENSZ veszteség- és kárügyi ügynökség létre nem jön.

Kolumbia egy viszonylag kicsi ország, amelynek bruttó hazai terméke körülbelül 300 milliárd dollár évente, a 40. helyen áll a világon, és a globális össztermék mindössze 0,4%-át adja. Az igényelt kár összege Kolumbia bruttó hazai termékének körülbelül 2,5-szerese. Tehát induljunk ki ebből az arányból.

A világ GDP-je körülbelül 81 billió dollár, ami 2,5-tel szorozva valamivel több mint évi 200 billió dollárt jelent. Hát ehhez viszonyítsunk.

Íme néhány példa a nagy fejlődő országokra, a 2017 évi GDP értékekkel számolva az ember okozta éghajlati káosz becsült „veszteségei és kárai” meghatározásához:

¹ David Wojick: COP27 – Kolumbien beansprucht absurde 800 Milliarden Dollar pro Jahr als Ausgleich für „Verlusten und Schäden“ EIKE, Nov 20. 2022

India 6,6 billió dollár évente
Brazília évi 5,1 billió dollár
Mexikó évi 2,9 billió dollár
Indonézia évi 2,5 billió dollár
Argentína évi 1,6 billió dollár
Irán évi 1,1 billió dollár

Természetesen ezek a számok abszurdok, ha jóvátételről van szó. De akkor is abszurdok, ha az ember okozta éghajlati károkról volna szó, de ez egy teljesen más téma. Noha ezeket akár még érvényeseknek is be lehetne állítani. Ha az ENSZ-ről van szó, az abszurditás nem akadály.

E hatalmas számok mellett eltörpülnek a jelenlegi COP-27 tárgyalásain, a finanszírozás kérdésében felmerült pénzügyi támogatások, ugyanis az évi 100 milliárd dollárról 1 billió dollárra növelendő. Hangsúlyozzuk, hogy ezek egyike sem vonatkozik az úgynevezett „veszteségek és károk” kompenzálására igényelt követelésekre. Meg kell jegyezni, hogy még az évi 100 milliárd dollárt sem fizették ki soha.

Mielőtt a „veszteségekről és károkról” szóló vita folytatódna, fel kell tennünk a kérdést: „miféle pénzről beszélünk?” Mert nincs értelme a fejlődő országok számára több száz billió dollár kifizetéséről beszélni. Hiszen ez teljesen irreális.

Lényeges, hogy a „jóvátételről” szóló jelentésben nem szerepelnek számadatok. Beszédes kérdés viszont, hogy ez az abszurd kolumbiai követelés miért nem került a címlapokra. Harmadik hírként találtam rá a Climate Home News (CHN) [hírlevél](#) lapjain.

Azt várnánk, hogy a nagy zöld médiumok, mint a Washington Post, a New York Times, a BBC, a CNN és a Guardian ráugranak erre a történetre. Biztos vagyok benne, hogy klímariportereik mind olvassák a CHN-t. De lehet, hogy ez elriasztja a fejlett világot a tárgyaló asztaloktól. Inkább csendben maradnak.

Persze lehetséges, hogy Kolumbia igénye csak csillagászati módon kiugró érték. Más szóval szélhámosság. Talán egyetlen más fejlődő ország sem lesz képes ilyen abszurd számokkal előállni. Nos, mindenképpen várnunk kell, és meglátjuk.

A CHN cikke szerint az Amerika-közi Fejlesztési Bank hasonló "veszteség- és kárfelmérést" támogat Panamában és Peruban. A tárgyalások megkezdése előtt legalább meg kell várnunk, amíg ezek a számok rendelkezésre állnak. Mert, ha a számok olyanok lesznek, mint Kolumbiáé, akkor nincs miről tárgyalni.

Könnyen meglehet, hogy a bankok kedvelik ezeket a nagy számokat, mert így kézbe vehetik a kereskedés gyepelőjét. És ha jóvátételről van szó, minél nagyobb az, annál jobb a bankoknak.

Nincs miről tárgyalni? Több jelképes hozzájárulás is történt az ENSZ jövőbeli „veszteségek és károk” alapjához: Dánia, Új-Zéland és Skócia legalább 10 millió dollárt ígért. Elképesztő a kolumbiai igényhez képest, semmi, mondhatni a kerekítési hiba apró töredéke.

Utolsó gondolat: Hogyan veszítheti el egy ország a GDP-jének több mint kétszeresét évente, és mégis képes fennmaradni? Ez minden bizonnyal álhír, vagy inkább az egész kérdéskör szándékos fricskája.

Amíg a számadatok nem ismertek, addig a kérdéssel felesleges foglalkozni.

*David Wojick, Ph.D. egy független elemző, aki a tudomány, a technológia és a politika metszéspontjában dolgozik. Az eredeti cikk: http://www.stemed.info/engineer_tackles_confusion.html
A CFACT több mint 100 korábbi cikkét lásd: <http://www.cfact.org/author/david-wojick-ph-d/>
Bizalmas kutatás és tanácsadás céljából.*

Link: <https://www.cfact.org/2022/11/16/cop27-colombia-claims-an-absurd-800-billion-a-year-loss-and-damage/>

[Christian Freuer fordította az EIKE számára](#)

* * *

A COP-27 klímacsúccsal természetesen még számos beszámoló, értékelő cikk foglalkozik. Talán érdemes még az alábbi cikket megnézni:

Paul Drissen: Flucht aus der Irrenanstalt COP-27. EIKE, Nov 22. 2022

Link: <https://cornwallalliance.org/2022/11/escaping-from-the-cop-27-insane-asylum/>

(Petz Ernő, 2022. 11. 23.)